

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת צו
תיקוני זהר חלק ד

זום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קבח ע"א	שעג
שני	קבח ע"ב	שפד
שלישי	קבט ע"א	שצו
רביעי	קבט ע"ב	תז
חמישי	קל ע"א	תב
שישי	קל ע"ב	תל
שבת	קלא ע"א	תמ

עלון מס' 76 פרשת ויקרא תש"פ

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

אותיות הא-ב הם ענינים נפלאים להשיג ההנהגה העליונה בכל העולמות

רבי אלעזר פתח, (ישעיה ו יא) שאל לך אות מעם יהו"ה אלהיך, העמק שאלה או הגבה למעלה, אסתפלנא בדרין קדמאין ודרין בתראין, מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין, דרין קדמאין הוו ידעין ומסתפלין בחכמתא עלאה, וידעין לצרפא אתון דאתיהיבו ליה למשה בסיני, ואפילו חייבין דבהון בישראל הוו ידעין גו אתון חכמתא עלאה, וידעין גו אתון עלאין וגו אתון תתאין, חכמתא לאנהגא עובדין בהאי עלמא.

מתוך מדבש

אותיות הא-ב הם ענינים נפלאים להשיג ההנהגה העליונה בכל העולמות

הכ"ב אותיות שניתנו למשה בהר סיני בשעת מתן תורה, כלומר שידעו מה שיתחדש בהצטרפות אות באות, ואפילו חייבין דבהון פישראל הוו ידעין גו אתון חכמתא עלאה ואפילו הרשעים שהיו בישראל, כגון אחז המלך וחבריו, היו יודעים בענין האותיות חכמה עליונה, שאם לא כן מה אמר לו ישעיה הנביא שאל לך אות וגו', שהכונה על אות אחת משם הוי"ה כדלקמן, אלא ודאי שהיה יודע סודות האותיות, וידעין גו אתון עלאין וגם ידעו סוד אותיות הגדולות שהם מושרשות בכינה, שיש בהם כללות הרבה ומתפשטים להרבה ענפים, וגו אתון תתאין וכן ידעו סוד אותיות הקטנות שהם מושרשות במלכות, וידעו על ידי זה חכמתא לאנהגא עובדין בהאי עלמא חכמה להנהיג המעשים בעולם הזה, כי הכ"ב אותיות הם שרשים לכל הנמצאים, והם ענינים נפלאים להשיג ולהבין מתוכם הנהגות הקב"ה בכל העולמות, ועוד כי על ידי סודות האותיות הקטנות אפשר לאדם להשיג חפציו בענינים הגשמיים שבעולם הזה, ועל ידי הסודות של אותיות הגדולות אפשר להשיג ענינים הרוחניים שבעולם הבא.

(דף ב ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' א-ב)

ויקרא אל משה כדי לפרש פסוק זה רבי אלעזר פתח התחיל לפרש מה שניבא ישעיה הנביא לאחז מלך יהודה, דכתיב שאל לך אות מעם יהו"ה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה הנה לפי שרוצה לפרש סוד צירוף אותיות ויקרא"א א"ל משה, לכן הקדים הקדמה זו, ואמר אסתפלנא בדרין קדמאין הסתכלתי והתבוננתי בחכמים שבדורות הראשונים שהיו בזמן שבת המקדש היה קיים, ודרין בתראין ובחכמים שבדורות האחרונים שאחר החורבן, וראיתי בחכמי מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין מה הבדל יש בין החכמים שבדורות הראשונים לבין החכמים שבדורות האחרונים, כי דרין קדמאין הדורות הראשונים שהיו בזמן הבית, הוו ידעין היו יודעים ידיעות והקדמות בסודות האותיות, ומסתפלין ומסתכלים ומתבוננים בעיונם ובחקירתם, בחכמתא עלאה בחכמות אלהיות בענין הנהגת הספירות ופעולתם, וידעין לצרפא אתון דאתיהיבו ליה למשה בסיני וידעו איך לצרף את

הקב"ה יקים את השכינה מגלותה ויחזירה להיכלו

תָּא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ גְלוּתָא דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל, לְכֻלְהוּ שְׂוֵי זְמַנָּא וְקֶצֶא, וּבְכֻלְהוּ הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּיִיבִין לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל הוּת תְּבַת לְאַתְרָהּ, בְּהוּא זְמַנָּא דְגָזַר עָלֶיהָ, וְהִשְׁתָּא בְּגִלוּתָא דָּא בְּתַרְאָה לָאו הָכִי, דְהָא הִיא לָא תִיתּוּב הָכִי כְּזְמַנִּין אַחְרָנִין, וְהִיא קָרָא אוֹכַח, דְכְּתִיב נְפֻלָּה לָא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, נְפֻלָּה וְלֹא אוֹסִיף לְהַקְיָמָהּ, לָא כְּתִיב.

מִתַּל לְמַלְפָּא דְרַגְזוּ עַל מְטְרוּנִיתָא, וְאַשְׁדֵּי לָהּ מְהִיכְלִיָּה לְזְמַנָּא יְדִיעָא, כִּד הָוָה מְטִי הָהוּא זְמַנָּא, מִיַּד מְטְרוּנִיתָא הָוָה עָאלַת וְתַבַּת קָמִי מַלְפָּא, וְכֵן זְמַנָּא חַד וְתַרְיִן וְתַלַּת זְמַנִּין, לְזְמַנָּא בְּתַרְיִיתָא אַתְרַחֲקַת מְהִיכְלָא דְמַלְפָּא, וְאַשְׁדֵּי לָהּ מַלְפָּא מְהִיכְלִיָּה לְזְמַנָּא רְחִיקָא, אָמַר מַלְפָּא, הִיא זְמַנָּא לָאו הוּא פְּשָׁאָר זְמַנִּין דְהִיא תִיתִי קָמֵי הָכִי, אֶלָּא אָנָּא אִיזִיל עִם כָּל בְּנֵי הַיְכָלִי וְאַתְבַּע עָלֶיהָ.

כִּד מְטָא לְגַבְהָ, חָמָא לָהּ דְהָוָה שְׂכִיבַת לְעַפְרָא, מֵאֵן חָמָא יְקָרָא דְמְטְרוּנִיתָא בְּהוּא זְמַנָּא, וּבְעוּתִין דְמַלְפָּא לְקַבְלָהּ, עַד דְאַחִיד לָהּ מַלְפָּא בִּידוּי, וְאוֹקִים לָהּ, וְאַיִתִּי לָהּ לְהַיְכָלִיָּהּ, וְאוּמִי לָהּ דְלָא יִתְפָּרֵשׁ מִיָּנָה לְעַלְמִין וְלָא יִתְרַחֵק מִיָּנָה.

מתוך מדבש

והשליכה וגרש אותה מהיכלו לזמן ידוע, כִּד הָוָה מְטִי הָהוּא זְמַנָּא כְּשֶׁהִיא מְגִיעַ זְמַן הָהוּא, מִיַּד מְטְרוּנִיתָא הָוָה עָאלַת וְתַבַּת קָמִי מַלְפָּא מִיַּד הַמַּלְכָּה הִיתָה בָּאָה וּשְׁבָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְכֵן זְמַנָּא חַד וְתַרְיִן וְתַלַּת זְמַנִּין וְכֵן הִיתָה פַּעַם אַחַת וּשְׁתַּיִם וּשְׁלֹשׁ פַּעַמִּים, לְזְמַנָּא בְּתַרְיִיתָא אַתְרַחֲקַת מְהִיכְלָא דְמַלְפָּא בְּפַעַם הָאֲחֵרוֹנָה נִתְרַחֲקָה הַמַּלְכָּה מְהִיכַל הַמֶּלֶךְ, וְאַשְׁדֵּי לָהּ מַלְפָּא מְהִיכְלִיָּה לְזְמַנָּא רְחִיקָא וְהַשְׁלִיךְ וְגִרַשׁ אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ מְהִיכְלוֹ לְזְמַן רַחוּק וְאוּרוּךְ, אָמַר מַלְפָּא, הִיא זְמַנָּא לָאו הוּא פְּשָׁאָר זְמַנִּין דְהִיא תִיתִי קָמֵי הָכִי אִמַר הַמֶּלֶךְ, פַּעַם הַזֹּאת אִינָה כְּשָׂר הַפַּעַמִּים שֶׁהִיא תְּבוּא לִפְנֵי מַעְצָמָה כֵּן, אֶלָּא אָנָּא אִיזִיל עִם כָּל בְּנֵי הַיְכָלִי וְאַתְבַּע עָלֶיהָ אִלָּא אֲנִי אֵלֶךְ עִם כָּל בְּנֵי הַיְכָלִי וְאַבְקַשׁ אוֹתָהּ.

כִּד מְטָא לְגַבְהָ חָמָא לָהּ דְהָוָה שְׂכִיבַת לְעַפְרָא כְּשֶׁהִיא מְגִיעַ אֵל הַמַּלְכָּה רָאָה אוֹתָהּ שׁוֹכְבַת עַל הָעַפְרָא, מֵאֵן חָמָא יְקָרָא דְמְטְרוּנִיתָא בְּהוּא זְמַנָּא מִי רָאָה כְּבוֹדָה שֶׁל הַמַּלְכָּה בְּפַעַם הַהִיא, וּבְעוּתִין דְמַלְפָּא לְקַבְלָהּ וְהַבְקָשׁוֹת וּפְיוּסִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ אֵלֶיהָ, עַד דְאַחִיד לָהּ מַלְפָּא בִּידוּי וְאוֹקִים לָהּ עַד שֶׁאַחַז אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ בִּידוּי וְהִקִּים אוֹתָהּ, וְאַיִתִּי לָהּ לְהַיְכָלִיָּהּ וְהִבִּיא אוֹתָהּ אֵל הַיְכָלוֹ, וְאוּמִי לָהּ דְלָא יִתְפָּרֵשׁ מִיָּנָה לְעַלְמִין וְלָא יִתְרַחֵק מִיָּנָה וְנִשְׁבַּע לָהּ שֶׁלֹּא יִפְרַד עוֹד מִמֶּנָּה לְעוֹלָם וְלֹא יִתְרַחֵק מִמֶּנָּה.

הקב"ה יקים את השכינה מגלותה ויחזירה להיכלו

תָּא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ גְלוּתָא דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל בָּא וְרָאָה בְּכָל הַגְּלוּתוֹת שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, לְכֻלְהוּ שְׂוֵי זְמַנָּא וְקֶצֶא לְכוּלָם שֵׁם וְקַצֵּב הַקַּב"ה זְמַן וְקֶץ, וּבְכֻלְהוּ הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּיִיבִין לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבְכָל הַגְּלוּתוֹת הָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁבִים בְּתִשׁוּבָה אֵל הַקַּב"ה, וְרִיחַם הַקַּב"ה עֲלֵיהֶם עַל יְדֵי תִשׁוּבָתָם, וּבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל הָוָה תְּבַת לְאַתְרָהּ, בְּהוּא זְמַנָּא דְגָזַר עָלֶיהָ וְאִזּוּ גַם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁהִלְכָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתוֹת כְּדִי לְשַׁמְרָם מֵאוֹיְבֵיהֶם, הִיתָה חוֹזֶרֶת מֵעַצְמָה לְמִקוּמָהּ, בְּזְמַן הָהוּא שְׁנָגַז עֲלֵיהָ, וְהִשְׁתָּא בְּגִלוּתָא דָּא בְּתַרְאָה אֲבָל עַתָּה בְּגִלוּתוֹת הָאֲחֵרוֹנָה הַזֹּאת שֶׁהַשְּׂכִינָה בְּעַצְמָה בְּגִלוּתוֹת, בְּסוּד סוּכַת דוֹד הַנוֹפֶלֶת, וְאִין חָבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, לָאו הָכִי אִינוּ כֵּן, דְהָא הִיא לָא תִיתּוּב הָכִי כְּזְמַנִּין אַחְרָנִין כִּי הִיא לֹא תִשׁוּב וְתַחֲזוֹר מֵעַצְמָה כְּמוֹ בְּזְמַנִּים שֶׁל גְּלוּתוֹת הָאֲחֵרוֹת, וְהִיא קָרָא אוֹכַח וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ וּמְלַמֵּד עַל כֵּן, דְכְּתִיב נְפֻלָּה לָא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל פִּי שֶׁלֹּא תִקוּם מֵעַצְמָה, כִּי הִנֵּה נְפֻלָּה וְלֹא אוֹסִיף לְהַקְיָמָהּ לָא כְּתִיב שֶׁאִזּוּ הִיא מִשְׁמַע שַׁח"ו אִין לָהּ עוֹד תִּקוּמָה, אִלָּא נְפֻלָּה לָא תוֹסִיף קוּם מֵעַצְמָה, רַק עַל יְדֵי הַקַּב"ה.

מִתַּל לְמַלְפָּא דְרַגְזוּ עַל מְטְרוּנִיתָא מִשַׁל לְמֶלֶךְ שֶׁכַּעַס עַל הַמַּלְכָּה, וְאַשְׁדֵּי לָהּ מְהִיכְלִיָּה לְזְמַנָּא יְדִיעָא

כָּךְ קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל זְמַנֵּי דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, כִּד הוּה מְטִי זְמַנָּא הִיא אֲתִיַּאת וְהִדְרַת קָמִי מְלַפָּא, וְהִשְׁתָּא בְּגָלוּתָא דָּא לָאו הָכִי, אֲלֵא קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹחִיד בִּידְהָא, וְיֻקִּים לָהּ, וְיִתְפָּיִיס בְּהִדְהָ, וְיִתִּיב לָהּ לְהִיכְלִיָּה.

הקב"ה יפיים את השכינה על הצער שסבלה בגלותה עם ישראל

וְתָא חֲזִי דְהָכִי הוּא, דְהָא כְּתִיב, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, וְעַל דָּא כְּתִיב, (עמוס ט יא) בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סִפְת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת, הִיא לֹא תוֹסִיף קוּם פְּזַמְנִין אַחֲרָנִין, אֲבָל אֲנָא אֲקִים לָהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב, בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סִפְת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת, אֲנִי אֲקִים אֶת סוֹפְת דְּוִיד, מֵאֵן סוֹפְת דְּוִיד, דָּא בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, הַנּוֹפֵלֶת, כְּמָה דְכְּתִיב נִפְלָה, וְדָא הִיא יְקָרָא דְבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְתוֹשְׁבֵיחָתָא דִּילָהּ, וְדָא אוּלִיפְנָא בְּהִיא שְׁעָתָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדָאי מְלִילְתָא עַל לְבָאֵי וְאֲתִישְׁבָּא, וְדָא בְּרִירוּ דְמַלְהָ, וְאֲזֵלָא הִיא כְּמַלְהָ חֲדָא דְשְׁמַעְנָא וְשְׁכַחְנָא, וְהִשְׁתָּא רְוּוּחָנָא לָהּ, דְתַנְיִנָן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְמִין קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא כְרָזָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְיִימָא, (ישעיה נב ב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם, כְּמָאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחֻבְרִיָּה, וְיִימָא הַתְּנַעֲרִי קוּם, כָּךְ קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹחִיד בְּהָ, וְיִימָא הַתְּנַעֲרִי קוּמִי.

מתוק מדבש

הַנּוֹפֵלֶת שְׁפִירוּשׁוּ אֲנִי אֲקִים אֶת סוֹפְת דְּוִיד, וּמְפִרְשׁוּ מֵאֵן סוֹפְת דְּוִיד מִי הִיא סוֹכַת דוּד, וְאִמַר דָּא בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִשְׁכַּח הַנּוֹפֵלֶת מִלָּה זֹו הִיא כְּמָה דְכְּתִיב נִפְלָה כְּמוֹ שְׁנֵאמַר נִפְלָה, וְעַתָּה אֲקִימָהּ, וְדָא הִיא יְקָרָא דְבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְתוֹשְׁבֵיחָתָא דִּילָהּ וְזֵה הוּא הַכְּבוֹד שֶׁל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְהַשְּׂכַחְתָּהּ, שֶׁלֹּא תוֹסִיף לְקוּם מֵעַצְמָה אֲלֵא הַקְּב"ה יִקִּים אוֹתָהּ, וְדָא אוּלִיפְנָא בְּהִיא שְׁעָתָא וְאֵת זֶה לְמַדְתִּי מֵרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּעַת הַהִיא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי אַחָא, וְדָאי מְלִילְתָא עַל לְבָאֵי וְאֲתִישְׁבָּא וְדָאי דִּיבְרַת עַל לְבִי וְנִתְיַשְׁב לְבִי בַּעֲנִין זֵה, וְדָא בְּרִירוּ דְמַלְהָ וְזֵהוּ בִירוּרוּ שֶׁל הַדְּבַר, וְאֲזֵלָא הִיא, כְּמַלְהָ חֲדָא דְשְׁמַעְנָא וְשְׁכַחְנָא וְדָבַר זֵה הוֹלֵךְ כְּדָבַר אַחַד שְׁמַעְתִּי וְשְׁכַחְתִּי, וְהִשְׁתָּא רְוּוּחָנָא לָהּ וְעַתָּה נִזְכַּרְתִּי וְהִרוּחַתִּי אוֹתוֹ, דְתַנְיִנָן שְׁלַמְדֵּנוּ אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְמִין קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא כְרָזָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְיִימָא עֲתִיד הַקְּב"ה לְהַכְרִיז עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְיִאמַר לָהּ הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם שְׁפִירוּשׁוּ כְּמָאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחֻבְרִיָּה, וְיִימָא הַתְּנַעֲרִי קוּם כְּמִי שְׁאֹחֲזוּ בִיד חֻבְרוֹ, וְאִמַר לוֹ הַתְּנַעֲרִי מֵהַעֲפָר וְקוּם, כָּךְ קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹחִיד בְּהָ וְיִימָא הַתְּנַעֲרִי קוּמִי כְּ הַקְּב"ה יִאחֲזוּ בִיד הַשְּׂכִינָה וְיִאמַר לָהּ הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי. (דף ו ע"ב, ובבאורינו כרך י עמ' נח - נט)

הַנּוֹפֵלֶת שְׁפִירוּשׁוּ אֲנִי אֲקִים אֶת סוֹפְת דְּוִיד, וּמְפִרְשׁוּ מֵאֵן סוֹפְת דְּוִיד מִי הִיא סוֹכַת דוּד, וְאִמַר דָּא בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר נִפְלָה כְּמוֹ שְׁנֵאמַר נִפְלָה, וְעַתָּה אֲקִימָהּ, וְדָא הִיא יְקָרָא דְבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְתוֹשְׁבֵיחָתָא דִּילָהּ וְזֵה הוּא הַכְּבוֹד שֶׁל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְהַשְּׂכַחְתָּהּ, שֶׁלֹּא תוֹסִיף לְקוּם מֵעַצְמָה אֲלֵא הַקְּב"ה יִקִּים אוֹתָהּ, וְדָא אוּלִיפְנָא בְּהִיא שְׁעָתָא וְאֵת זֶה לְמַדְתִּי מֵרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּעַת הַהִיא.

(דף ו ע"א - ע"ב, ובבאורינו כרך י עמ' נח - נט)

הקב"ה יפיים את השכינה על הצער שסבלה בגלותה עם ישראל

וְתָא חֲזִי דְהָכִי הוּא וְבָא וְרָאָה שְׁכַךְ הוּא, דְהָא כְּתִיב נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם שְׁפִירוּשׁוּ שֶׁלֹּא תוֹסִיף קוּם מֵעַצְמָה, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֵה נִאמַר אַחַר כֵּךְ בַּיּוֹם הַהוּא פִּי בַיּוֹם שֶׁל גְּאוּלַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ, אֲקִים אֶת סִפְת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת דִּהִינֵנוּ הִיא לֹא תוֹסִיף קוּם פְּזַמְנִין אַחֲרָנִין הִיא לֹא תוֹסִיף לְקוּם מֵעַצְמָה כְּבִזְמַנֵּי הָאֲחֵרִים, אֲבָל אֲנָא אֲקִים לָהּ אֲלֵא אֲנִי אֲקִים אוֹתָהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֵה נִאמַר בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סִפְת דְּוִיד

שלימות ותיקון האדם ע"י קיום המצות בגוף ונשמה

זפאָה חולקיהון ד'ישׂראל מְפֹל עִמִּין, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא פֶד בְּרָא עֲלֵמָא, לָא בְּרָא לִיה אָלָא בְּגִינְיֵהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דִּיקְבָּלוּן אוֹרְיֵיתָא בְּטוֹרָא דְסִינַי, וְיִשְׁתַּפְּחוּן זַפְאִין קַמִּיהּ.

תָּא חֲזִי, פֶד אֲשַׁתְּלִים הָאִי עֲלֵמָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל פְּגוּנָא דְלַעִילָא, וְהָהוּא אָדָם אֲתַנְעִיץ בְּאַרְעָא, וְרוּמִיהּ מְטִי עַד צִית שְׁמִיָּא, בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַשְׁלָמָא (ס"ו לְאַשְׁלָפָא) נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מְעִילָא לְתַתָּא, בְּגִין דִּיתַאֲחִיד וְיִתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב ז) וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה וְגו', לְמַהוּי קִשִּׁיר דָּא בְּדָא, וְיִשְׁתַּפַּח שְׁלִים פְּגוּנָא דְלַעִילָא, וְיִשְׁתְּלִים וְיִתְקַן גְּרַמִּיהּ הַכִּי.

מתוק מדבש

דהיינו נשמתו מגעת עד קצה השמים, כי בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַשְׁלָפָא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מְעִילָא לְתַתָּא, רצה הקב"ה להוציא נשמה קדושה מלמעלה להורידה למטה, בְּגִין דִּיתַאֲחִיד וְיִתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא כדי שיתאחד ויתקשר הנשמה בגוף והגוף בנשמה, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב וְהוּא שְׁכַתוֹב וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה ויפח באפיו נשמת חיים, כדי לְמַהוּי קִשִּׁיר דָּא בְּדָא שיהיו הגוף והנשמה קשורים זה בזה, וְיִשְׁתַּפַּח שְׁלִים פְּגוּנָא דְלַעִילָא וימצא האדם שלם כעין של מעלה, כמו למעלה יש בכל פרצוף בחי נשמה פנימית, ובחי כלי וגוף חיצונית, כן יש באדם גוף ונשמה, וְיִשְׁתְּלִים וְיִתְקַן גְּרַמִּיהּ הַכִּי כדי שהאדם ישלים ויתקן את עצמו עי"ז, כי אי אפשר להשתלם ולהתתקן אלא על ידי קיום המצוות הנעשות בגוף ונשמה, לכן נתן הקב"ה לבני ישראל נשמה קדושה וגוף טהור המסוגלים לעבודתו וללימוד תורתו.

(דף ז ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' סח - סט)

שלימות ותיקון האדם ע"י קיום המצות בגוף ונשמה

זפאָה חולקיהון ד'ישׂראל מְפֹל עִמִּין אֲשֵׁרִי חִלְקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא פֶד בְּרָא עֲלֵמָא לָא בְּרָא לִיה אָלָא בְּגִינְיֵהוּן דְּיִשְׂרָאֵל כִּי כִשְׁבְּרָא הַקַּב"ה אֶת הָעוֹלָם לֹא בְּרָא אוֹתוֹ אֲלָא בִשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל, בְּגִין דִּיקְבָּלוּן אוֹרְיֵיתָא בְּטוֹרָא דְסִינַי בְּכַדִּי שִׁיקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל הַר סִינַי וְיַעֲסֻקוּ בָּהּ, וְיִתְדַפְּחוּן בְּכֹלָא וְיִטְהַרוּ לְגַמְרֵי עַל יְדֵי סוּר מַרְעֵ, וְיִשְׁתַּפְּחוּן זַפְאִין קַמִּיהּ וימצאו צדיקים לפניו על ידי ועשה טוב.

תָּא חֲזִי, פֶד אֲשַׁתְּלִים הָאִי עֲלֵמָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, פְּגוּנָא דְלַעִילָא בָּא וְרָאָה כִשְׁנִשְׁלֵם תִּיקוּן זֶה הָעוֹלָם עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל, כְּעִין שֶׁל מַעְלָה, וְהָהוּא אָדָם וְזֶה הָאָדָם הַתַּחְתּוֹן שֶׁהוּא אָדָם הָרָאשׁוֹן, אֲתַנְעִיץ בְּאַרְעָא וְרוּמִיהּ מְטִי עַד צִית שְׁמִיָּא נִתְקַע וְנִקְבַע גּוֹפּוֹ בְּאַרְץ, אֲבָל רוּמוֹ

שובח דא שירתא

פתח רבי מאיר ואמר לפרש מה שכתוב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים עליה קטורת, וכתוב, ויקח אהרן וגומר, וכתוב, והנה החל הנגף בעם, וכתוב, ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, כולי האי אצטרך ליה למושה למטרע כל כך הוצרך משה לטרוח לבטל את המגיפה, ורבי שמעון בן יוחאי במימריה בדיבורו מבטל את המגיפה, כי הקדוש ברוך הוא גזור, והוא מבטל מותנא דהיינו את המגיפה.

(זוהר חדש, רות, ק"ד ע"ב, ובמתוק מדבש עמ' תקל"ט)

פרשת ויקרא תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בַּיִס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רֵגִיל
[cm 24/17]

פורמט בִּינוֹנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33